

Erna klapt met... Corry Goossens

"natuur is voor mij een levenswijze geworden, dit moet niet puur natuur zijn maar het is het geheel wat telt."

Van jongs af aan...

Als kind ging ik al veel naar vogels kijken. Fons Coomans, iemand die werkte met kruiden en een kennis was van ons ma, raadde mij aan om de cursus natuurgids te volgen.

In 1984 nam Fons mij, als 15-jarig groentje, mee naar het Casino van Beringen om me in te schrijven. Hier leerde ik Willy Vanlook kennen.

Wat ik hier allemaal hoorde was een hele openbaring voor mij. Het was het 'het van het het'. Vooral de excursies, zoals naar het Bunderbos in Elsloo, zijn me bijgebleven. Tijdens één van deze excursies leerde ik André Vandesande kennen. Hij zei me "manneke, bekijk dit paddenstoeleke eens heel goed, want dat ga je nooit meer te zien krijgen." En dat klopte. Ik heb de kapjesmoerielje tot op vandaag nooit meer gezien. Vanaf nu wist ik dat ik geen voetballer zou worden zoals andere leeftijdsgenoten, maar dat ik heel veel in de natuur zou vertoeven.

Als gids heb ik in de beginjaren in heel Beringen gegidst: Beringenheide en Muizenheide, Binnenveld in Beverlo, Terhulsterhegge, de holle wegen in Paal, en natuurlijk ook aan 't Koersels Kapelleke.

Bij de Bero-jeugd (het huidige JNM) leerde ik de beheerwerken.

De jonge natuurgids wordt een professionele 'groene'

De legerdienst was voor velen een vervelende periode in hun leven, maar ik kon er wel van genieten. Hier leerde ik de natuur weer op een andere manier kennen. Na het leger heb ik even in de bouw gewerkt, maar dat was echt niet mijn ding. Gelukkig sprak Patrick Heyligen, toenmalige voorzitter van de beheerwerkgroep, me aan. Hij zorgde ervoor dat ik een 2-jarige boerenopleiding als boerenhelper kon volgen. Ik leerde met de tractor rijden, maar weigerde te werken met sproeistoffen. Ook mijn eerste stageplaatsen (een varkens- en kippenboer) heb ik geweigerd. De derde aangeboden stageplaats, een boer met veel melkkoeien in Linde-Peer, zag ik wel zitten. Normaal duurde de stage slechts een week, maar ik ben er veel langer blijven hangen. Mijn tweede stageplaats was in Herkenrode op de geitenboerderij van Tuitermolen, bij barones Aurelie.

Na mijn stage werd ik professionele werkracht binnen de ploeg van Natuurresevaten in de Vallei van de Zwarte Beek.

Het plezante aan deze job is dat er zoveel variatie in zit. 's Winters ben ik vooral 'boer' omdat er herstellingen moeten gebeuren aan de stal en raster en heeft de Angus-Aberdeenkudde extra aandacht nodig. In de beginperiode was ik zelfs hoefsmid voor onze Noordse fjordenpony's hun voetjes. In de zomer zitten we met de terreinploeg dikwijls in de natste percelen van de vallei, in de zeggevegetaties en ruigtes. Kappen, maaien, maaisel afvoeren, sleepzeilen laden (met de riek), hooien... Handenarbeid en kleinschalig werken is oh zo belangrijk (we noemen dat tuinieren haha). Machinaal werk is ruw werk. Eigenlijk zouden we een maaimachine moeten hebben dat werkt zoals de auto van Kapitein Zeppos, zoiets dat je in natte zones kan omschakelen tot een drijvend voertuig, dat zou het zijn eh! Ons werk kruipt soms serieus in de kleren. Ga maar eens

een ganse dag met de bosmaaier werken terwijl je tot boven je knieën in het water staat. Jaja, het terreinwerk wordt soms wel een beetje onderschat.

Een dag telt 24 uur, dus vrijwilligerswerk in de natuur kan er ook nog wel bij

Terreinkennis deed ik vooral op na mijn uren, dan trok ik urenlang de vallei in. Ook met de uitstappen naar oa. de Drentse AA leerde ik veel bij. Hun kennis rond natuurbeheer was echt "WOW", het was gewoonweg "kicken". Maar wat dat natuurbeheer betreft, dat hebben we ondertussen allang ingehaald, hier in de Vallei van de Zwarte Beek (Corry lacht).

Mijn professionele leven loopt (nog altijd) vloeiend over in mijn vrijwilligerswerk. Aan de N3D (Natuur 3-daagse) heb ik heel goeie herinneringen. Tijdens mijn eerste N3D heb ik, na het hooien, mijn eerste pint gedronken, en ja... ik ben ziek geweest, maar niet van die pint. Het warme weer zal er wel voor iets tussen gezeten hebben.

Steeds de jongste

"Heel dikwijls was ik de jongste van de groep wanneer ik mij weer ergens instortte. Ik ben nog steeds de jongst afgestudeerde natuurgids. En in het bestuur van Natuurpunt Beringen ben ik ook nóg altijd de jongste."

Er is al heel wat tijd vervlogen en Corry engageerde zich steeds meer voor de natuur. Hij werd lid van het bestuur van Natuurpunt Beringen, de beheerwerkgroep Zwarte Beek, de beheercommissie, natuurinrichting, NP Limburg, NP beheer, licona vogelwerkgroep, hij is weekendvoederaar...

Veel meer dan een natuurmens

Claire leerde ik kennen in een restaurant met een macro-biotische voedingskeuken.

Ik heb zelfs 3 jaar lang les gevolgd in macrobiotisch koken. Kleine delen worden thuis nog steeds toegepast.

In Dusseldorf bezocht ik een project rond permacultuur. Het wonen en welzijn werd hier op een ecologisch duurzame en in een economisch stabiele leefwereld uitgewerkt.

In en bij de natuur zijn is de max. Het is de kunst om er niet tegenin te gaan, knokken heeft geen nut.

Nog enkele van mijn grote voorbeelden

Koen Cools, de zoon van Willy. Hij werkte als gewetensbezwaarde in de vallei. Hoe hij met natuur bezig was, dat was voor mij het ideaal. Hij straalde dit ook uit.

Jos Jaspers was voor mij een speciale gast in de ploeg, aan hem heb ik heel goeie herinneringen. Hij hield van uitdagingen en was altijd fier wanneer hij een record kon verbreken.

Ignace Schops was even de 'baas' van onze ploeg. Hij aanzag je als gelijke. Hoe hij je meenam en oppepte had ik nog nooit meegemaakt.

Ondertussen is Corry Goossens voor velen die een warm hart toedragen aan de natuur zelf een voorbeeld geworden. Zijn manier van hoe hij in het leven staat en kijkt naar al het goede wat de natuur ons te bieden heeft, spreekt velen aan. Corry is de gast die voor iedereen klaar staat, die altijd een gezellige babbel heeft en is gewoonweg onze wandelende encyclopedie op het terrein en ver daarbuiten.

Erna Aerts